

ZAHRAŇIČÍ

in.ihned.cz/zahranici

Letovisko Dhërmiu s horami v zádech

mi a malými penziony. Lidé z Dhërmiu se snaží vydělávat na turistiku, který ovšem žije pouze jediný měsíc v roce – v srpnu.

Albánská riviéra jednou za rok

To pak Albánci pracující v Tiraně nebo v zahraničí vezmou pobřeží útokem,

(2045 m), z dřívějších dob známé spíše jako Acrocheraune, tedy Hromové hory. Vesnice, jako vytesaná ve skále, se nachází jen několik kilometrů od pobřeží. Nezpevněná cesta je tak úzká, že na mnoha místech se nevyhnou dvě auta, zvlášť auta tak široká jako mercedesy.

Dhërmiu je místem kontrastů. Na jednu stranu tady najdete úzké kamenné cesty vedoucí tmavými místy s rozbořenými starými kamennými domy. Deska na zdi jednoho z nich nese nápis „kulturní památka“. Vylezete-li na zeď, uvidíte dva obrovské kulaté kameny, které lidé za pomoci oslů používali k výrobě olivového oleje. Nyní jsou zarostlé okolními křovinami, vínem a dalšími středomediteránními rostlinami s charakteristickou vůní. Na těchto místech najdete jen staré ženy oděné do černých šatů. Na druhé straně jsou v okolí těchto opuštěných míst nové, moderní domy. Ačkoliv většina z nich není dokončena, lidé je přesto rádi ukazují návštěvníkům s neskrývanou hrdostí. Vždy tu najdete alespoň jednoho „ochránce“ (marionetu) proti neštěstí a špatným duchům, který visí buď na střeše, nebo nad vchodem do domu. Další kontrast si uvědomíte, když se podíváte na část vesnice, která „zarůstá“ do skály, a na pobřežní část s letními restaurace-

aby tady strávili dovolenou. Pobřeží se mění v „riviéru“; z obyčejné, tiché a prázdné pobřežní krajiny se stává oblast plná hlučných zákazníků, cestovatelů a bohatých Albánců. Utíkají z města a po svém si užívají čistého moře, oblázkové pláže, stínu plážových slunečníků a albánského rokenrolu ovlivněného tradiční hudbou.

Rezidenci zde měl i komunistický tyran Enver Hodža. Dnes slouží jako prestižní hotel.

Většinu návštěvníků tvoří Albánci, kteří migrují do Řecka za pracovními příležitostmi. Dnes je možné si zarezervovat hotel

a vychutnat dobré jídlo ve vynikající restauraci. Mladí číšníci, kteří sem na měsíc přijeli z Tirany nebo z jiného velkého města, mluví anglicky a většina z nich i italsky nebo řecky. Na jednu stranu má oblast perspektivu stát se mezinárodně vyhlášeným středomediteránním resortem, na stranu druhou... Když jsem se v jedné dobře vypadající restauraci zeptala číšníka, kde jsou toalety, řekl mi: „Tady jsou,“ a ukázal na malý dřevěný domeček. „Vybíráš ty hajzlíky společně s kamarádem.“ Sedět na keramické toaletě obklopené dřevěnými deskami, která však neměla žádné dveře, a koukat na mořské vlny byl zážitek. ■

DANIELA VÁVROVÁ

Zajímavost

Dalším kontrastem, který spatříte ve vesnici Dhërmiu, je rozdíl mezi dvěma skupinami obyvatel – Albánci a Řeky. Mluví dvěma jazyky, vyznávají dvě náboženství a neustále si jedni na druhé stěžují. Rozdíly jsou patrné i na nižších úrovních. Hned u hlavní silnice s výhledem na moře najdete dva bary. Stojí vedle sebe: jeden pro Albánce, druhý pro Řeky. A to i přesto, že rakie (národní alkoholický nápoj) chutná v obou stejně. Dualita ve vesnici – nebo také kontrastní koexistence – je všudypřítomná a odvěká. Mladý muž z restaurace volně debatující s kolegy je proti všem Albáncům, kteří žijí a pracují v Řecku. „Přišli sem a jejich děti už ani nemluví albánsky. To není v pořádku. Co je to za Albánce?“ Na druhou stranu žijí ve vesnici i tací, kteří našli své předky v Řecku a jsou pyšní na „své“ filozofy a architekty. Většina z těch Albánců, kteří se považují za Řeky, označuje za první osadu místo na pobřeží zvané Meghali hora (Velká země). Lidé se přesunuli výš kvůli pirátům, kteří je ohrožovali z moře. Nikdy se nepoddali Turkům, dokázali si udržet řecký jazyk a náboženství – řeckou ortodoxní církev.

Jak se domluvit

Ačkoliv zde lidé příliš neumí anglicky, většina z nich – díky dřívější emigraci – umí italsky nebo řecky. Pokud ovšem projíždíte kolem albánských vesnic a komunikujete s místními lidmi, je lepší se naučit několik základních albánských slov. Prosté „faleminderrit“ čili děkuji vzbudí užaslé obličeje, okamžité úsměvy a neobvyklou ochotu.

Redakčně kráceno, celou reportáž přináší aktuální číslo časopisu TravelFocus.
www.travelfocus.cz

travelfocus
zaostřeno na cestování

FOTO: ARCHIV

Albánské scenérie: prostý život v horských vesnicích, národní park Thethit a jeden z tisícovek pomalovaných bunkrů.